

5097-ஆ
பாண்டியன் பரிசு

PANDYAN'S GIFT

3-BDS

5097-ஆ

By

Pavendar

BHARATHIDASAN

English Rendering

M.S. VENKATACHALAM

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சிராப்பள்ளி

இயல் - 1

கதிர் நாட்டை நோக்கி வேழநாட்டுப்படை.

1. சீர்மிகுத்த கதிர்நாட்டின் மேலே, அந்தத் திறல்மிகுத்த வேழநாட்டுப் பெரும்ப டைகள், போர்தொடுக்கப் பாய்ந்தனவாம் கடலைப் போலே! பொன்னொளியைப் பாய்ச்சுகின்ற தேர்ப்ப டைகள், கார்மிகுத்தார் போலேயா னைப்ப டைகள், கழுத்துமயிர் ஆடுகுதி ரைப்ப டைகள், நேர்மிகுத்த வில், வேல், வாள் தூக்கி வந்த நெடியகா லாட்படைகள் இவைகள் யாவும்,
2. மண்ணதிர விரைந்தனவாம்! முரசு, “வெற்றி வாய்க” என முழங்கினவாம்! சங்கும் மற்றுமு பண்ணதிரும் கருவிபலப் பலவும் கூடிப் பாரதிரச் செய்தனவாம்! கொடியின் கூட்டம் விண்ணதிரப் பறந்தனவாம்! ஆயுதங்கள் விழியதிர மின்னனவாம்! ஆயுதங்கள் கண்ணதிரும் கனல்சிந்திப் படைந டத்தக் கழறுமொழி ஒவ்வொன்றும் அதிர்வேட் டேயாம்!
3. கதிர்நாட்டின் நெடுங்கோட்டை மதிலின் மீது கைகாட்டி “வாபகையே” எனஅ ழைக்கும் புதுமைபோல் கொடிபறக்கக் கண்டார் அன்னோர்! “போவீர்கள் விரைவாகப் பகைவர் கோட்டை அதோபாரீ” என உரைத்தார், படைத்த லைவர்; ஆம்என்று குதித்தார்கள் மறவ ரெல்லம்; அதிரும்நடை யாற்புழுதி விண்ணில் ஏற ஆர்ப்பாட்டப் போர்ப்பாட்டுப் பாடிச் சென்றார்!

CANTO - 1

Vezham forces heading fast towards Kadir Nadu

1. **L**ike the tidal waves of a tumultuous ocean,
The mighty army of Vezham, burst in to invade
The bountiful land of Kadir Nadu.
Warriors riding on chariots of auric sheen,
Sable* tusker troops making strident march,
Cavaliers riding on barded** steeds with tossing manes,
The infantry lifting lances, arches and swords
All arrayed and a sudden onslaught they made!

2. **E**arth trembled as they rushed forward,
The war drums roared: 'Victory!' Conch
And many an instrument of martial tune
Thundered the world! The cluster of fluttering
Flags shook the sky! Blazing weapons
Blinded the vision and every commanding cry
Of the irate-eyed chieftains exploded
Like the deafening sound of a cannon shot!

3. **A** strange sight was caught by the marchers:
Top on the battlement of Kadir Nadu
A flag proudly flapped beckoning them:
'Come ye foes!' The chieftain in celerity cried:
'Dash towards that fortress of our foes!'
Eyeing it, the agitated warriors leaped in spree
Crying a orgied war song! They raced fast
And the dust of their feet touched dizzy heights!

* Tamil word *kar* has got double meaning-clouds and darkness. Hence the term 'Sable' is used for literary grandeur-Ref. Sable silvered (*Hamlet-Act I Sc.II*)

** 'Bard' indicated poet-also the armour or ornament for war horses. "Bard" is also used as an abbreviation for Bharathidasan University. Hence this adjective is purposely used.

இயல் - 2

கதிர்நாட்டின் வேவு பார்ப்போர் பகைப்படை
வருவதைப் பார்த்தார்கள்!

4. அழகியஅக் கதிர்நாட்டுக் கோர்கா தத்தில்
அவ்வேழப் படைநெருங்கும் காட்சி தன்னை,
விழிஇமைத்தல் இல்லாமல் வேவு பார்ப்போர்
விண்ணுயர்ந்த மதிலின்மேல் நின்று பார்த்தார்.
மொழிஅதிர்த்தார் பறைஅறதிர்த்தார். “வேழ நாட்டான்
முழுப்படையும் எழுப்பிவந்தான்” என்று தங்கள்
பழியற்ற தாய்நாட்டார் அறியச் செய்தார்
கதிர்நாட்டின் படைமறவர் கொதித்தெழுந்தார்.
5. அமைதிசூடி கொண்டிருந்த கதிர்நாட்டந்தோ
அலறிற்று! முதியோர்கள் கலங்கி னார்கள்!
தமக்காக அன்றித், தம் கணவர் மக்கள்
தமைஎண்ணி மகளிரெலாம் நடுங்கி னார்கள்.
“நமக்குரிய நாட்டினிலே பகைவர் கால்கள்
நாட்டுவதை நாம்ஒப்ப லாமோ” என்று
சிமிழக்காத விழியினராய் வாளைத் தூக்கிச்
சினத்தோட வெளிப்போந்தார் இளைஞர் எல்லாம்.

CANTO - 2

The sentries sighting the enemies

4. **S**tanding on the sky-high fortress
The ever vigilant sentries spied
Twice five miles off their pretty Kadir Nadu,
The filing forces of Vezham. To make their
Innocent people aware of the imminent danger,
Beating their war drums, the sentries screamed:
'The men of Vezham in full force are upon our land'.
And all the sizzling soldiers rose in anger!
5. **K**adir Nadu, the abode of peace wailed in woe;
The senior citizens were shattered in shock,
The women trembled, not for their sake alone,
But for what would befall their men and children;
While red-headed youth fain rushed out,
With drawn swords and righteous rage,
Their agonized eyes expressed: 'How can
We ever brook the aliens enter our homeland?'

இயல் - 3

சதிராடு கூடத்தில் அரசன், அரசி!

6. சதிராட்டின் கதிரைவேல் மன்னன் தானும்,
காதல்மனை யாம் கண்ணுக் கினியாள் தானும்,
சதிராடு கூடத்தில் தவிசு மர்ந்து
தமிழ்ப்பூவால் இசைப்பாக்கள் புனைந்தி ருந்தார்.
“அதிர்படைகள் கூட்டிவந்தான் வேழ நாட்டான்
அதோஒருகோ தத்தில்” என்றான் படைத்த லைவன்!
“எதிர்த்தானா வேழமன்னன்? நரிக்கண் ணன்தான்
எமைநோக்கிப் படைநடத்த ஒப்பி னானா?
7. “என்கண்ணுக் கினியாளே, அன்பே, உன்றன்
எழில்அண்ணன் நரிக்கண்ணன், வேழ நாட்டில்
வன்மையுறு படைத்தலைவ னாய்இ ருந்தும்
வேழர்படை வருவதை, ஏன் என்னிடத்தில்
முன்னமே சொல்லவில்லை? வேழ நாட்டான்
முழுதும்நமை ஆதரிப்ப தாக அன்றோ
சொன்னான்? இந் நாட்டினிலே நம் படைகள்
தோதில்லா திருக்கையிலே நமைள தீர்த்தார்!
8. “இந்நாட்டை உன்அண்ணன் பெற்றி னைத்தான்!
என்படையின் தளர்நிலையை, அவனை யல்லால்
பின்னவரும் அறியாரே! உடன்பி றந்தான்
பெரும்பகைவன் எனக்கு! நெடு வைய மீதில்
என்ஆவி போன்றவள்நீ! என்ன செய்வேன்!
என்வெற்றி உனதுன்பம் அன்றோ பெண்ணே
மன்னவன்நான்! எனைநம்பி வாழு கின்ற
மக்கட்கோ என்கடமை ஆற்ற வேண்டும்”.

CANTO - 3

The royal couple in a relaxed mood

6. **K**ing Katiraivelan of Kadir Nadu and his lovely Queen Kannukkiniyal were relaxing on a divan of cushion
At the *catir* - concert hall, singing mellifluous,
Melodious tunes in Tamil. Breaking the melody
Rushed in, an army chief blazoning:
"Ten miles off, Vezham army is racing fast"
"To invade our land! To confront me", blared the king
And said "How dare Narikkannan lead his troops here?"
7. **"O** Sweetheart, the enchantment of my eyes!"
Why didn't, Narikkannan, your elder brother,
Valiant commandent of Vezham forces,
Tell me the aggression designed by his king?
Why did he deceive me saying that
The entire Vezham support us in full?
Should he confront us at this hour when
Our men are not in a form to defend our land?
8. **"B**rother thine has conspired to snatch this land.
None but he is aware of my deficient defence;
Hence to me, he is a deadly foe!
Yet you are my life's breath! I'm in a fix:
Were I to vanquish and win him!
Would it not grieve my darling queen?
King I am. Upon me my subjects solely depend.
To protect them, surely I am duty bound!"

9. **என்று**பல வாறுரைத்து நின்றான்! அங்கே
எதிரினிலே அரசனது கட்டளைக்கு
நின்றிருந்தான் படைத்தலைவன். அமைச்சன் நின்றான்!
நெடுவிழியிற் கனல்சிந்த அரசி சொல்வாள்:
“முன்னுநாள் என்அண்ணன் இங்கு வந்தான்
ஏதேதோ மொழிந்திட்டான், என்னி டத்தில்!
அன்னவற்றின் பொருள்இந்நாள் அறிய வானேன்.
அழகியஎன் திருநாட்டை அவன் பறிக்க
10. **“திட்டமிட்டான்!** மணவாளா உன்றன் ஆணை!
திருநாட்டின் மீதானை! இந்நாட் டின்கண்
மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடன் வாழுகின்ற
மக்கள்மேல் எனக்குள்ள அன்பின் ஆணை!
விட்டோனா அன்னவனை! அண்ணன் அல்லன்!
விரைவினிலே போர்க்களத்தை அடைவேன்; எந்த
வட்டத்தில் அவனுண்டோ அங்கன் னோனை
மாய்த்திடுவேன் அல்லதுநான் அவனால் மாய்வேன்!
11. **“என்அண்ணன்** இந்நாட்டில் நுழைவ தாயின்
என் உயிரில் நுழைந்ததன்பின் நுழை! நானோ
அன்னவனின் உயிர்குடித்த பின்னரே இவ்
அரண்மனையில் அகத்தாய்மை நிரம்பப் பெற்றே
என்கால்வைப் பேன்உறுதி” என்றாள்; ஓடி
எதிரில்உறு படைவீடு சென்று மீண்டே
“என்அண்ணன் எங்குள்ளான் அங்கே செல்க”
என்றாள்; தேர் ஏறினாள்; எரியும் கண்ணாள்!
12. **துணையாக** ஒருபடையும் அவளின் தேரைத்
தொடர்ந்ததுதன் நிழல்போலே! கதிரை வேலன்
தணல்சிந்தும் விழியாலே நாற்பு றத்தும்
தமிழ்மறவர் தமைஏவித் தெற்குக் கோட்டை
மணிவாயில் தனையடைந்தான் சிங்கத் தைப்போல்!
மன்னவன்தான் பெற்றெடுத்த அன்னம் என்பாள்,
அணிமலர்ச்சோ லைவிட்டே அரண்ம மனைக்குள்
அடிவைத்தாள்; நொடிப்போதில் நிலைமை கண்டாள்.

9. **T**hus the king made his stand clear. For his order.
Waited the army chief and the minister.
With flushed eyes the queen unfolded:
"Days ago, came hither my brother
And harangued many many things!
Little did then I realize his evil designs!
But now, beyond doubt, I do understand
That he plotted to usurp my lovely land!
10. **"C**onspired he to confiscate our kingdom,
But swear on you and on our homeland!
I swear on our peace-loving people,
And on the deep love I have for them!
I renounce him and vow to chase him out!
Determined I'm to go to the field in a trice
And challenge him by crossing swords!
There shall I fell him or fall in the field!"
11. **"S**hould my brother set foot on this soil?
He should do so only on my death.
I swear! I shall slay him at the battle-field
And thence with my conscience pure,
I will come back to this palace, it is sure!"
She then hurried to the armoury and returned.
Ordering charioteer take her to the front
With eyes spitting fire, she leaped into the chariot!
12. **A** battalion of soldiers followed
The queen's chariot like a shadow!
Galvanized Katiraivelan was issuing directions
To his gallant warriors posted in all directions!
Then like a lion he reached the Southern gate.
Annam the king's daughter fair
Softly stepped out from her beauteous bower,
And in a trice discerned the brewing danger!

இயல் - 4

குதிரைவேல் மன்னன் மகள் அன்னம் திகைத்தாள்.

13. கோட்டைவா யிற்புறத்தே வாள்அ திர்ப்பும்,
குதிரைகளின் குளம்படியின் ஒலியும், யானைக்
கூட்டத்தின் மோதுதலும், தேர்அ திர்ப்பும்,
கொலையுண்ணும் மறவர்விழும் ஒலியும் நன்கு
கேட்டிருந்தாள் இளமங்கை வள்ளைக் காதில்!
கிளியுதடு கனல்சிந்தும்; துடிக்கும்; அஞ்சும்!
வாட்போரை விரும்பும் அவள் தமிழ் நெஞ்சம்!
வகையறியா அவள்இளமை மறுத்து நிற்கும்.
14. “என்ஆத்தா என்செய்வேன்” என்றாள் மங்கை!
எதிர்நின்ற அக்கிழவி இயம்புகின்றாள்:
“உன்மாமன் படைகூட்டி வந்தான் பெண்ணே
உன்பெற்றோர் வாள்தூக்கி ஓடி யுள்ளார்.
இந்நிலையில் இறக்கைமுளைக் காத அன்னம்
என்பறக்க நினைக்கின்றாய்? முடிவு காண்போம்!
கன்னலின்சா நேஇங்கு வந்தமர் வாய்,
கைப்புறத்தில் வா” என்று சென்ற னைத்தாள்.

CANTO - 4

Annam in a fix

13. The clang of swords at the fortress gate
The hoof-beats of the rushing steeds
The clamour of tuskers, 'chariots' grind
The death pangs of the falling war-men;
Annam young sharply heard all these.
Her psittacine sweet lips spat fire-quiver'd in fright;
Yet her Tamil-heart braved a sword fight;
Yet she relented since she was a tender foot!
14. "What am I to do, grand mother?" cried she!
Standing in front of her, the old woman said:
"Your uncle has come with legions to lay siege,
Your parents have hastened lifting their swords!
A tender and featherless Annam* you are!
Sugar-cane like sweet girl, calm compose!
Come closeby," She gave solace
Through her warm embrace!

* The name means more than meets the ear. Here the poet puns on this word. It indicates a pen-swan and also refers to her name.

இயல் - 5

கடும் போர்

15. **வடக்கிருந்த வாயிலிலே கதிரை வேலன்**
வந்தெதிர்த்த பெரும்படைமேற் படையை ஏவி
அடுத்துநின்ற வேழமன்னன் வாள்வீச் சுக்கள்
அத்தனைக்கும் விடைகூறித் தன்வீச் சுக்கும்
கொடுத்தவிடை பெற்றபடி இருந்தான்! சாவு
கொற்றவர்கள் இருவர்பால் மாறி மாறி
நொடிக்குநொடி நெருங்கிற்று! வெற்றி மங்கை
நூறுமுறை ஏமாந்தாள் ஆளைத் தேடி!
16. **கனல்நிகர்த்த வேழவனின் பெரும்படைமேல்**
கதிரைவேல் மன்னவனின் மறவர் சில்லோர்
சினங்கொண்டு பாய்ந்தார்கள். வேழ நாட்டுத்
திறல்மறவர் நூற்றுவிக்குக் கதிர்நாட் டார்கள்
தனியொருவன் விழுக்காடு தோள்கொடுத்துத்
தனித்துநின்றார் கோட்டைக்குள் பகைபு காமல்!
பனைமரங்கள் இடிவீழக் கிழிந்து வீழும்
பான்மைபோல் இருதிறத்தும் மறவர் வீழ்ந்தார்.
17. **என்செய்வார் கதிர்நாட்டார்? வேழ வர்க்கோ**
இரும்படைகள் அணைகடந்த வெள்ளத் தைப்போல்
பின்னுதவி செய்தனமேல் வந்து வந்து!
கதிர்நாட்டார் பெருந்தோளும் கூர்மை வாளும்
முன்னிலும்பன் மடங்குவிரைந் தனஎன் றாலும்
முனைநடுங்கப் போரடும் கதிரை வேலன்
இந்நிலைமை தனையுணர்ந்து வேழன் தன்னைத்
தனிப்படுத்த எண்ணினான். இறங்கி னான்கிழ்.

CANTO - 5*Fierce battle*

15. **A**t the Northern gate, King Katiravelan
Made his men rush upon the alien force;
When they were engaged in a fierce duel
So deftly they wielded their swords and shields!
As their swords clashed in the battle-front
Both, by turns, seemed to reach the jaws of death!
Deluded a hundred times
Dame Victory couldn't decide whom to crown!
16. **V**ezham veterans swelled in numbers!
The doughty warriors of Katiravelan
Though small in number, could strike with force!
Valiant and well-trained Kadir Nadu's soldiers
Guarded well their tall and sturdy ramparts.
And stalled the entry of alien force!
Like palm trees felled by thunder bolts
Wounded warriors were scattered on the battle ground.
17. **K**adirs couldn't stem the tide of Vezham forces
Crashing like the lash floods breaking the dyke,
An endless flow of men and munitions!
Though Kadir soldiers clearly displayed,
Their skill and valour in the battle-front
Their precarious position was evident!
Hence King Katiravelan, by his tact,
Shifted the fight to a secluded site!

18. ஏறிவந்தான் வேழத்தான். கோட்டைக்கு குள்ளே
 இருவேந்தர் தனியிடத்தில் போர்பு ரிந்தார்!
 சீறினஅங் கிருவாள்கள்; மோத லாலே
 செம்பொரிகள் எழுந்தனமேல்! வெற்றி தோல்வி
 கூறிடவும் வழியின்றி வலம்இ டம்போய்க்
 குறிப்பொன்றும் தவறாமல் சுழன்று, வாளை
 மாறிப்பின் வாங்குங்கால் பலகை தூக்கி
 வாட்போருக் கிலக்கியத்தை நல்கும் போதில்!

18. **T**hen, inside the fort guarded well,
The kings fought a fierce duel;
A swish of swords! Up rose the red sparks!
None could tell who would win or lose!
With proven skill they plied their swords
Swiftly moving from place to place!
Sure, it was a matchless feast
Of the marvelous fencing feat!

இயல் - 6

கண்ணுக்கினியாள் அண்ணனைத் தேடினாள்.

19. “அண்ணன்எங்கே! அன்பில்லாக் கொடிய னெங்கே
ஆட்சியினை யேவிரும்பி உடன்பி றந்த
பெண்ணாளை வஞ்சிக்க எண்ணி வந்து
பிழைசுமந்த நரிக்கண்ணன் வாள் சுமந்து
கண்ணெதிரில் வாரானோ” என்று கூறிக்
கடிவாளம் ஒருகையில், பகைவர் பெற்ற
புண்ணினிலே குளித்தெழுந்த வானோர் கையில்,
புதுமைசெய், ஒருகுதிரை மீதி லேறி.
20. பகைப்படையின் உட்புகுந்து தேடிக், கண்ணிற்
பட்டவரின் உடல்சாய்த்தே, புறங்கள் எட்டும்,
நகைப்பாலே நெருப்பாக்கிப், புருவம் ஏற்றி,
நாற்புறத்து வாயிலையும் சுற்றி வந்தாள்!
மிகப்பெரிய குதிரைமேல் கரிய ஆடை
மேற்போர்த்து முகமுடி அணிந்தே ஓர்ஆள்
புகப்பார்த்தான் வடக்கிருந்த வாயில் நோக்கிப்!
“போ” என்றாள். பறந்ததுதன் குதிரை அங்கே!

CANTO - 6

Kannukiniyal searches for her brother

19. **“W**here’s my brother, that ruthless scoundrel?
To usurp the throne of this kingdom
He stooped down to dupe his own sister!
Would that vile Narikkannan come over here
With his sword raised to fight with me?”
Thus, in fury, fretted that fair damsel;
Mounted the horse! In one hand she held the reigns
And in another, a sword full of blood stains!
20. **B**reaking the foe’s front line defence
She beheaded those in sight.
Her fiery laughter echoing in eight directions,
She rode around all the four gates,
While a soldier in a black cloak and mask,
Swiftly riding a sturdy steed and tried
To enter the fort through Northern gate,
"Over there!" she roared! Her horse hied there!

இயல் - 7

வேழமன்னோடு போர் புரிந்திருந்த கதிரைவேல்
மன்னனைப் பின்கிருந்து கொன்றான் நரிக்கண்ணன்.

21. **போர்** செய்து கொண்டிருந்த கதிரை வேலன்
பொத்தென, வீழ்ந்தான். அவனின் முதுகின் மீதில்
ஓர் ஈட்டி பாய்ந்ததுபோய்க்! கருந்தி ரைக்குள்
உடல்மறைத்துக் கொண்டிருந்த நரிக்கண் ணன், தன்,
பேர்மறைக்க எண்ணியே தான் அணிந்த
பெருந்திரையை, முகமூடித் துணியை, அங்கு
நோநின்ற தன்ஆளை அணியச் செய்து
நெடிதுபோய் அரண்மனையில் நின்றி ருந்தான்

22. **நி**ன்றிருந்த நரிக்கண்ணன், உடன்பி றந்த
நேரிழையாள் வரும்வழியில் விழிவை வைத்தாள்;
“அன்றிருந்த என்கருத்தில் பாதி தீர்த்தேன்;
அவள் ஒழிந்தால், முக்காலும்தீரும்; பின்னும்
அன்னத்தைக் கொன்றொழித்தால் முழுதும் தீரும்;
அதன்பிறகன் றோஇந்த நாட்டின் ஆட்சி,
என்றென்றும் என்கையில் நிலைத்து நிற்கும்?”
எனநினைத்தான் தினையேனும் மானம் இல்லான்

CANTO - 7

*During this duel Narikkannan spears
Katiraivelan from the rear*

21. **I**n the thick of battle, Katiraivelan,
Fell suddenly with a thud as Narikkannan
Wrapped in black cloak drove a spear,
Stealthily on his back from the rear
And to dissimulate as one too good
He had his big cloak and mask
Thrown over to a pawn standing in front,
And to the palace hall, dashed straight.
22. **A**t the entrance of the king's palace
Narikkannan waited for the arrival
Of his sister, "I'm half way to my goal;
My sister's end will be but another leap;
And if Annam too is annihilated
My life's ambition will be accomplished!
Then I can sit firm on the saddle!"
Thus thought that unscrupulous scoundrel.

இயல் - 8

கண்ணுக் கினியாள் மன்னன் இறந்து கண்டாள்.

23. **கொலைவாளும் கையுமாய்** அரசி வந்தாள்;
கொண்டவனைப் பிணமாகக் கண்டாள். ஆங்கே
நிலைகலங்கி நின்றிட்டாள். "வீழ்ந்த தோதின்
நெடுமேணி! வீழ்ந்ததோ கதிர்நா டிந்நாள்!
இலைநீதான் எனஅறிந்தால் அஞ்சி வாடும்
இந்நாட்டு மக்களை, யார் தேற்று வார்கள்?
கலைந்ததுவோ என்காதல் ஓவி யந்தான்!"
எனக்கூறிக், கட்டழகன் உடலை அள்ளி
24. **அணைத்திட்டாள்!** மலர்க்கையால் கன்னம் உச்சி
அணிமாப்பு தடவினாள்! ஈட்டி யாலே
தணல்போலும் புண்பட்ட முதுகு கண்டாள்
தல்குனிந்தாள்; அப்பிணத்தை நிலத்திற் போட்டாள்!
"இணைபிரியா மானமதும் எம்மை விட்டே
ஏகிற்றோ ஐயகோ! முதுகு காட்டத்
துணிந்ததுவோ தமிழாநின் தமிழ் நெஞ்சம்!
தூயநின் மூதாதை, என்மூ தாதை;
25. **அனைவருள்ளும் எவரேனும் பகைவன் வாளை**
அருமாப்பில் முன்தோளில் ஏற்ற தின்றித்
தினையளவும் திரும்பிப்பின் முதுகில் ஏற்ற
சேதியினை இவ்வையம் கேட்ட துண்டோ?"
எனக்கூவித் திரும்புங்கால், எதிரில் நின்ற
இளவேழ நாட்டரசன், இரக்க மிஞ்ச;
"மனைவிளக்கே, நின்துணைவன் கதிரை வேலன்
வாட்போரை என்னோடு நிகழ்த்துங் காலை

CANTO - 8

Kannukkiniyal sees the slain king

23. **W**hen the queen came with blood-stained sword
 She saw on the ground her slain husband.
 She shook in shock of endless grief!
 "Are you, our mighty hero, dead and gone?
 Has now our lovely Kadir Nadu fallen?
 If our people come to know their loss
 Who can console and allay their fears?
 Lo! Has my love's peerless portrait, got frazzled?
24. **H**im she hugged close; felt his cheeks, crown and chest
 In cuirass with her flower soft hands.
 Soon she saw the spear'd back; Crest fallen,
 She cast the cadaver to the ground
 And wailed, "Lasting honour e'er left us, lo!
 How did your Tamil heart give in
 And turn your back on your foe men?*"
 Weren't our forebearers spotless mine and thine?"
25. **"O**ur ancestors known for their daring deeds
 Sustained wounds on their chest and face-
 But ne'er on their back in any battle-field.
 Has anyone done this sort of cowardly act?"
 Shattered was she who lamented thus!
 The deeply moved Vezham king said this:
 "Listen, queen – the Beacon of the House!
 When with me Katiraivelan crossed swords

* This is gestural indicative of one being routed or chased. When a person is chased it means that he runs for his life – a cowardly act.

26. “முகமறைத்த ஒருதீயன் எவனோ பின்னே
முடுகிவந்து நடுமுதுகில் எறிந்தான் ஈட்டி!
திகைத்தேன்நான்! சாய்ந்தான்அம் மறவோர் மன்னன்!
திகழிமய மலைபோலும் அவன்கொண் டுள்ள
புகழ்க்கென்ன? உன்குடிக்கு வாய்த்த மானம்
போனதெனப் புலம்புவதும் என்ன? பெண்ணே
அகத்துன்பம் நீங்கிஇரு! செல்க உன்றன்
அரண்மனைக்கே” என்றுரைத்தான் சென்றாள் பெண்ணாள்.

26. "The fight was fierce, but fair-
A masked blackguard rushed towards, your king
And drove a spear on his back.
I too was shocked! Heroic was the king's fall!
Sure, his fame would stand as Himalayan Mount,
No shame has come to your glorious clan!
Wipe your tears! Wend back to your palace home!
And in honoured grief she went back home.

இயல் - 9

அரண்மனைக்குள் படை புகுந்தது. அந்நேரத்தை
ஆத்தாக்கிழவி காத்தான்.

27. **வேழவனின்** படைவீரர் அரண்மனைக்குள்
விரிநீர்போய் மடைதோறும் பாய்வதைப்போல்
குழலுற்றார்; பொன்னிருப்புச் சாலைக்குள்ளும்
தொகுநெற்களஞ்சியத்தும் எவ்விடத்தும்!
ஏழடுக்கும் படைவீரர்கைப்பற்றுங்கால்
இருந்துஆத் தாக்கிழவி உளம்பதைத்துக்
கீழைவழி நிலவறையால் அன்னத் தன்னைக்
கிளையேந்தல் போலேந்தி வெளியிற் சென்றான்.
28. **நிலவறையால்** வெளிப்புறத்தில் சென்ற ஆத்தா
நீங்கியபின் கதவுதனைச் சாத்தவில்லை.
சிலர்கண்டார் காணாத கதவு தன்னைச்!
சிலர்புகுந்தார்! சிலர்உள்ளே செல்லலானார்.
சிலர்நெடிது சென்றுமே அரண்மனைக்குள்
திறல்கொண்ட வேழநாட்டுப் படைகள்
அலைவதைக்கண் டையோஎன்றுரைத்து மீண்டார்.
ஆயினும்சிற சிலர் இருந்தார்! நரிக்கண் ணென்தான்,
29. **எப்புறத்தும்** திரிகின்றான். ஓர்அறைக்குள்
எதிர்பார்த்த ஒருபேழை தன்னைக் கண்டான்;
அப்படியே தூக்கினான்; அடுத்திருந்த
ஆள்ஒருவனிடந்தந்தான்; "இதனை என்றன்
குப்பனெனும் தேரோட்டி இடம்சேர்" என்று
கொடுத்தனுப்பித், தான்நினைத்த சூழ்ச்சி தன்னை
அப்போதே தொடங்கினான், பொய்ப்பால் வாழ்வான்!
அரசிக்கு நல்லவனாய்த் தன்னைக் காட்ட

CANTO - 9

Enemy force enters the palace - Annam is shielded by Attakkilavi

27. **J**ust as water flooding all the ridges
Vezham forces entered the treasury
And the grain store of the palace.
All the vulnerable spots they besieged.
Aged Attal shaken by the tragedy
Decided to take Annam to a place of safety.
So, she held Annam like a fledgeling parrot
And took her through the cellared route!
28. **E**merging out through the tunneled outlet
Attal forgot to fasten the doorway.
Some saw this hitherto unknown passage
And entered through this secret path.
There they sighted the hectic Vezham forces
Romping everywhere in the palace
And Narikkannan sauntering all round.
People gathered there made divergent remarks.
29. **N**arikkannan found out in a chamber,
The coveted chest of State's treasure!
Entrusting it to a soldier standing there
He asked him to hand it over
To Kuppan his trusted charioteer
And started playing his stratagem!
A born trickster, he then played his fraudulent game,
And thus convinced the gullible queen!

30. அரசர்தமைக் குடிகள்எலாம் காணு கின்ற
 அழகியதோர் கூடத்தில் கீழ்க்கி டந்து
 சரசரெனப் புரண்டபடி "எனக்கேன் வாழ்வு?
 சாக்காடே வாராயோ? உடன்பி றந்தாள்
 அரசியென வாழ்கின்றான் எனஇ ருந்தேன்.
 அத்தீயன் வேழத்தான் கதிர்நா டாளும்
 பெருமைகொள்ளன் மைத்துனனைக் கொலைபு ரிந்து
 பிடுங்கினான் நாட்டையும்" என் றழுதி ருந்தான்.

30. **I**n the audience chamber of the king's court
Narikkannan rolled all round the hall
And feigned to be deeply grieved!
"Why should I live? Death, I do welcome!
Happy I was that sister mine was the queen here!
But, that vile Vezham king, alas, has killed
Kadir king, my brother-in-law and seiged his demesne"
Pretending thus, he misled the queen!

30. In the audience chamber of the king's court
Narikkannan rolled all round the hall
And feigned to be deeply grieved!
"Why should I live? Death, I do welcome!
Happy I was that sister mine was the queen here!
But, that vile Vezham king, alas, has killed
Kadir king, my brother-in-law and seized his demesne"
Pretending thus, he misled the queen!

இயல் - 10

கண்ணுக்கினியாள் வந்தாள். நரிக்கண்ணன் வஞ்சம்
பேசினான்.

31. **வா**ள்தொங்க, வாள்பெற்ற வலக்கை தொங்க,
வல்லியிடை துவள, மேல் நல்ல தோள்கள்
ஆட, எடுத்தான்றும்அடி இடறக், கண்ணில்
அழகிழந்து குழல்சரிந்து வீழ, மங்கை
“நாடிழந்தேன் நலமிழந்தேன் கண்ணில் வைத்து
நாளும்எனைக் காத்துவந்த துணைஇ ழந்து
வாடுகின்றேன்” எனக்கூறி நெஞ்சம் சோர,
வந்தாள்அண் ணன்புரளும் கூடந் தன்னில்
32. “**மை**த்துனனை நானிழந்தேன் தங்கை யே! என்
மன்னன்எனைத் தள்ளிவிட்டான்; அதுபோ கட்டும்;
செத்தானை இனிக்காண முடிவ துண்டோ;
திருநாட்டை நீ இழந்து, துணைஇ ழந்து,
கைத்தூண்டிற் சிறுமீனாய்க் கலங்கு கின்ற
காட்சியினை நான்காண நேர்ந்த தேயோ!
வைத்திருந்தான் படைத்தலைவ னாக என்னை;
மைத்துனனை இகழ்ந்துரைத்தால் பொறுப்பே னோநான்?
33. “**க**திர்நாட்டைப் பிடிப்பதென வேழன் சொன்னான்;
கடிந்துரைத்தேன்; மறுநொடியில் அமைச்ச னுக்குப்
புதுத்தலைமை தந்தேபின் படையெ முப்பிப்,
பொன்னான கதிர்நாட்டின் மேல்வி டுத்தான்;
எதிர்பாராப் படைஎடுப்பை அறியீர் அன்றோ;
இதைக்கூற இங்குவந்தேன்; வருவ தற்குள்
சிதைத்தானே கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னைத்
தீர்ந்தானே மைத்துனனை,! அன்பு வேந்தை!

CANTO - 10

*Kannukkiniyal comes there - Narikkannan
speaks deceitfully*

31. **W**eakly drooped her woeful shoulder and her sword
Dangled inside the sheath; her slender waist
Yielded to the pressure of the battlefield:
Feet faltered – eyes lost their lustre;
Her sheeny locks losing charm, she wailed:
"My homeland I've lost! Everything is now lost!
My husband who tended me dearer than
The pupil of his eyes has now fallen!"
32. **L**amenting thus, she reached the Court Hall.
Narikkannan moaned "I've lost my brother-in-law;
My sister! I'm betrayed by the Vezham king!
You've lost your husband and the homeland.
Like a baited fish tossed to the shore,
You are! A sad sight for me to behold!
He made me the Chief of his armed forces.
But, can I bear his insults to my brother-in-law?"
33. **"W**hen I heard of his heinous intentions
I strongly expressed my stout resistance!
The next moment, his Minister was made
The Chief of the army and he had led
This invasion on our motherland!
I rushed here to convey the unwelcome tidings!
To my shock, our beloved king was already slain
And the kingdom is now engulfed in pain!

34. “உயிர்போன்றாய்! உடன்பிறப்பே என்றன் ஆவி
 உடலைவிட்டுப் போவதுமெய்! வைய கத்தில்
 துயர்தாங்க அட்டியில்லை; எனைஇ கழ்ந்து
 சொல்லுமோர் சொல்லையுநான் பொறுப்ப துண்டோ;
 முயல்போன்றான் நரிக்கண்ணன் என்றா லுந்தன்,
 முத்தான தங்கையவள் வாழ்க்கைப் பட்ட
 வயவேந்தன் கதிர்நாட்டான், நரிக்கண் ணற்கு
 மைத்துனன் என் றுரைத்தபெரு மைபோ யிற்றே!”

இயல் - 11

நரிக்கண்ணன் வஞ்சம் பேசுகையில், இவனிடம் கரிய உடைய பெற்ற ஆள் வந்தான். அவள் அவனை எதிரீக்கிறாள். அவன், மன்னனைக் கொன்றவன் இவனே என்று நரிக்கண்ணனைக் காட்டி விடுகிறான். அதற்குள் நரிக்கண்ணன் அரசியைக் கொன்றான்.

35. **எ**ன உரைத்தான்; துடித்தழுதான்; மேலும் பேச்சை எடுக்கையிலே, கரியஉடை போர்த்த ஓர் ஆள், “இனிஎன்ன செய்வ” தென நரியைக் கேட்டே எதிர்வந்தான். அவள்கண்டாள். வாளைத் தூக்கிப் “புனையுந்தார் மன்னனின் பின் புறத்தில் ஈட்டி புகுத்தியவன் நீதானா” என்றாள். “இல்லை எனக்கிந்தக் கரியஉடை இவரே தந்தார் ஈயுமுன்னே மன்னவர்மேல் ஈட்டி எய்தார்”
36. **எ**ன்றுரைத்தான்! அதே நொடியில் நரிக்கண் ணன்தான் இடையினிலே மறைத்திருந்த வாளெடுத்த நின்றுருந்த உடன்பிறப்பை, அரசி தன்னை நிலத்தினிலே விழுமாறு வெட்டிச் சாய்த்தே “ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத என்னை இந்நாள் உயிர்நடுங்க வைத்தவளை ஒழித்தேன்” என்று நின்றுபெரு மூச்சுவிட்டான்! எங்கே அந்த நேரிழையாள் அன்னம்என உள்ளே சென்றான்.

CANTO - 11

When Narikkannan was thus feigning ignorance, the soldier who had received the black robe and mask from him, comes there. He identifies Narikkannan as the person who killed Kadir Nadu's king. Suddenly Narikkannan stabs the queen.

35. **T**hus he shed false tears and was about to utter more
When the soldier with the black robe came there.
He asked Nari, "What more shall I do?"
She confronted him with raised sword
And screamed "Are you the foul one that speared
My garland-chested king from behind?"
Replied he, "No! He only spared me this cloak!
Well! He only speared the king's back!"
36. **A**s he said this, Nari swiftly drew his sword
From his hidden and hanging baldric
And pinked his sister, the queen,
Who suddenly fell to the ground! Then he said,
"I know no fear! But she made me tremble!
Hence I made her meet such an end!"
Saying so, he heaved a deep sigh and went
In search of Annam, the heir-apparent!

இயல் - 12

நரிக்கண்ணன் அன்னத்தைத் தேடி உள்ளே செல்ல
அங்கிருந்த ஆள் நடந்ததைத் தன் வேழநாட்டு
மன்னனிடம் சென்று கூறினான். மன்னன் வியப்புறு
கின்றான்.

37. கரியஉடை போர்த்துவந்த காலாள் சென்று
கண்டவற்றை அரசனிடம் நன்று சொன்னான்!
பெருவாளால், தன்கையால் உடன்பி றந்த
பெண்ணானைக் கொன்றானா என்று மன்னன்
உருகினான். மக்களிடை மகனாய் வாழ
ஒண்ணாத கொடுவிலங்கை இந்நாள் மட்டும்
தெரியாதேன் வைத்திருந்தேன் அரண்மனைக்குள்!
தீருவதெந் நாள் இந்தப் பழிதான் என்றான்.
38. அரசனிது கூறுங்கால் அங்கி ருந்த
அழிவொன்றே தொழிலான மறவர் தாமும்
இரக்கமுற லானார்கள்! நரைத்த தாடி,
இளைத்தஉடல், களைத்தவிழிக், கிழவன், “வேந்தே
கரிப்பின்றேன் இனிப்பருமை யாரே காண்பார்?
காயின்றேல் கனியருமை யாரே காண்பார்?
நரிக்கண்ணர் இலைஎனில்நும் அருமை தன்னை
நானிலந்தான் அறிந்திடுமோ நவில்க” என்றான்.

CANTO - 12

In goes Nari searching for Annam. A soldier goes back to Vezham king and reports what has happened. The king wonders

37. **T**he soldier in black robe* and mask
Narrated the Vezham king what transpired.
"Did he kill his own sister?"
The Vezham king melted with ire!
"Knowing not that he is a beast so wild,
Him, this long, I had harboured!
The crime of mine has no redemption!"
Thus he lamented deep in repentance!
38. **A**s the Vezham king thus bemoaned,
All the killer soldiers felt the same remorse.
A grey bearded, worn out and weary eyed
Veteran soldier uttered "O king!
Can sweet be a relish, but for the sour?
Can ripe fruit be relished, but for the raw?
Can this wide world know the greatness thine.
But for the cunning Narikkannan so mean?"

* This means a little more. Black is venom ; in addition it suggests the dress colour of the mourners.

CANTO - 12

In goes Nari searching for Annam. A soldier goes back to Vezham king and reports what has happened. The king wonders

37. **T**he soldier in black robe* and mask
Narrated the Vezham king what transpired.
"Did he kill his own sister?"
The Vezham king melted with ire!
"Knowing not that he is a beast so wild,
Him, this long, I had harboured!
The crime of mine has no redemption!"
Thus he lamented deep in repentance!
38. **A**s the Vezham king thus bemoaned,
All the killer soldiers felt the same remorse.
A grey bearded, worn out and weary eyed
Veteran soldier uttered "O king!
Can sweet be a relish, but for the sour?
Can ripe fruit be relished, but for the raw?
Can this wide world know the greatness thine.
But for the cunning Narikkannan so mean?"

இயல் - 13

அன்னத்தைக் காணாது திரியும் நரிக்கண்ணன்
எதிரில் தேரோட்டியான குப்பன் வந்தான்.

39. **அ**ன்னத்தை அரண்மனையில் காண வில்லை!
ஆத்தாவைக் காணவில்லை! நரிக்கண் ணன்தான்
என்னத்தைச் செய்வதென ஏங்கி நின்றான்!
எதிரினிலே தேரோட்டும் குப்பன் வந்தான்!
“பொன்னான பேழையினைப் பெற்றாயோ? என்
புகழுக்கும் ஆட்சிக்கும் ஆணி வேரை
உன்னிடத்தில் தந்துள்ளேன்; அதனைக் காப்பாய்;
ஒருத்தரிடம் சொல்லாதே” என்று ரைத்தான்.
40. “**நா**னறியேன் பேழையினை” என்றான் குப்பன்!
நடுங்கினான் நரிக்கண்ணன்! “ஐயோ, ஐயோ
போனதோ! இங்கிருந்த ஆளி டத்தில்
போயிதனைக் குப்பனிடம் கொடுஎன் றேனே,
ஊனமிலா நம்மறவர் போலே அன்றோ
உடையுடுத்து நின்றிருந்தான்; ஏய்த்தான் போலும்!
ஏனிந்தப் பிழைசெய்தேன்? என்வாழ் வுக்கே
இடையூறு சூழ்ந்தேனே” எனத்து டித்தே
41. **அ**ன்னத்தின் ஆவியினை அகற்ற வேண்டும்;
ஆவிநிகர் பேழையினை அடைதல் வேண்டும்;
என்னுமொரு கருத்தோடும் அரண்ம னைக்குள்
இட்டிருந்த ஆர் தவிசில் சென்றுட் கார்ந்தான்!
மன்னவனை ஏமாற்றிக் கதிர்நாட் டாட்சி
வாங்குவதில் சிறிதேனும் தொல்லை யில்லை,
அன்னத்தை ஆத்தாவைத் தேட வேண்டும்,
அரும்பேழை வேண்டும்எனப் பெருந்துன் புற்றான்.

CANTO - 13

Narikkannan is in search of Annam. Comes across Kuppan the charioteer.

39. **A**nnam was not found anywhere in the palace
And Attal too! So, cunning Narikkannan
Longing stood not knowing what to do.
Then he came upon Kuppan, the charioteer
And asked, "Did you receive the treasure chest?"
I sent it to you, the entire foundation
Of my fame and the kingdom of mine
For keeping safe without divulging to anyone!"
40. **S**wiftly came the reply from Kuppan,
"I know not anything of the treasure chest!"
At this Narikkannan was rudely shocked and cried:
"Alas! Lost! Lost! I entrusted the chest
To a soldier here dressed like our own men.
Perhaps he played a trick upon me!
How did I commit such a grave blunder?
I have ruined myself!" He cried in despair.
41. **"S**omehow I should get rid of Annam first,
And then get back the life-like treasure chest!"
With this thought in his mind, he threw
Himself on a cushioned sedan and said:
"No problem in getting round the Vezham king
And usurp the throne for myself!
But first I should find out Attal and Annam
And then the treasure! "And in despair he drowned!"

இயல் - 14

அவன் எதிர் வேழநாட்டு மன்னன் வருகிறான்.
அவனிடம் தொடங்குகிறான் பொய்மூட்டைகளை
நரிக்கண்ணன்.

42. ஆத்தாவை, அன்னத்தைப், பேழை தன்னை,
அடையாளப் படிஎங்கும் படையா ளர்கள்
போய்த்தேட வகைசெய்து கொண்டி ருந்த
பொல்லாத நரியானின் எதிரில், மன்னன்
கோத்தான முத்துலவு மாப்பி னோடு
குன்றுநடை கொண்டதுபோல் சென்று நின்றான்!
சாய்த்தானே நரிக்கண்ணன் மன்ன வன்பால்
சரசரெனச் சொற்பெருக்கை, எழுந்து நின்றே.
43. “நாளும்எனைக் காப்பாற்றி ஆளாக்கிப் பின்
நாற்படைக்கும் தலைவனென ஏற்படுத்திக்
கோளும்பொய் சூதுமிலான் என உணர்ந்து
கொண்டு, பெருந் தொண்டெல்லாம் எனக்கே தந்து
நீளிஎனும் மன்னனைநான் போரில் வென்ற
நினைவாகப் பரிசீந்த கனியே உன்றன்
தோளை இகழ்ந் தாளிவள்; என் வாளால் வெட்டித்
தொடுகழற்குக் காணிக்கை இட்டேன் காண்க.
44. “வஞ்சகத்தால் கதிரைவேல் மன்னன் தன்னை
மறவேந்தே நீ கொன்றாய்” என்று தீய
நெஞ்சத்தால் நினைத்தாளே! ‘நின்தோள், மானம்
நீத்ததோள்’ என்றாளே! ஐயோ, அன்னாள்,
கொஞ்சத்தால் மாண்டாளே, நாள டைவில்
கொடுவாளால் சிறிதுசிறு தாய றுத்துக்
கெஞ்சத்தான் வைத்தேனா! உன்பால் அன்பு
கெட்டேனே கெட்டேனே கெட்டேன் ஐயா.

CANTO - 14

*Vezham king meets Narikkannan who lets
out a bag of tales*

42. **M**essengers Nari then dispatched in haste
In search of Annam, Attal and treasure chest.
While thus he was taking stringent measures
By chance, the king met him in the palace.
He was adorned with pearl-studded breast shield
Stalking like a striding mountain!
Narikkannan rose in pretended reverence,
But poured forth a string of blatant lies!
43. **"Y**ou protected me and made me the Chief
Of all the four wings of your armed forces!
Knowing well I'm guileless, good and faithful
Sans falsehood, hypocrisy and back-biting,
Tasks of trust and might you fondly assigned!
When I wonking Nili in war, you amply rewarded!
Beloved king! When my sister slighted your valour,
I slew her! This offering I've made at your sandal pair!
44. **"T**he queen had the audacity to remark
That you killed Katiraivelan by deceit!
She doubted your worth and valour!
Sullen was her stance – and sudden was her end!
But she deserves severe torture, bit by bit,
Time and time again till she breathed her last!
I should have made her cringe and crawl;
Her quick death was my blunder, blunder, my lord!

45. 'உடன்பிறந்தேன்' என்றுரைத்தாள் ஆமாம் என்றேன்
 'உன்னரசை இந்நொடியில் சூழ்ச்சி யாலே
 மடியும்வகை செய்துவிடு; முடியும் உன்னால்!
 மன்னவைப் பழிவாங்கி விட்டே இந்தக்
 கடல்நிகர்த்த கதிர் நாட்டை ஆள்' என் றாள்என்
 காதுபெற்ற துன்பத்தை என்ன சொல்வேன்!
 கொடியாளின் உடன்பிறந்த பழியுந் தாளேன்
 கொடைமன்னா அருள் புரிக தருக வாளை.
46. "நல்லாரின் பெருநிலையம் இந்த வையம்!
 நான்தீயா ளொடுபிறந்த தாலே தீயன்!
 எல்லாரும் போலேநான் இன்னும் இங்கே
 இருக்கின்றேன் சாகாமல்! ஒன்று மட்டும்
 சொல்லுவேன் நானண்டி வாழ்ந் திருந்த
 தூயோய்நின் புகழுக்கும் அறத்தி னுக்கும்
 முல்லைமுனை அளவென்னால் பழிநே ராமல்
 முழுதுண்மை யாய்நடந்தேன் இதன் பொருட்டு
47. "நான்செத்த பின் அடையும் வானாட் டின்கண்
 நானூறு சிற்றூர் கொள் ஒருபே ரூரும்
 தேனூறும் சோலைசூழ் அப்பே ரூரில்
 செப்பரிய அரண்மனையும் அரண்மனைக்குள்
 பால்நேரில் காய்ச்சி, அதில் சீனி இட்டுப்
 பத்துவகைச் சிற்றுணவும் ஒத்த பெண்ணும்
 ஊனின்ப நுகர்கின்ற அறைஇ ருந்தால்
 ஒருத்தருக்கும் இல்லை அது எனக்கே" என்றான்.

45. **"I**m your sister' she said; I too agreed
Right now finish the king of Vezham!
You're capable of accomplishing this design!
Avenge and rule this land wide as the sea!
This treacherous advice pained my ears so much;
I underwent untold mental anguish!
Disgrace to call her my sister!
Kindly lend your sword! I'll end myself!
46. **"W**orld is an abode of virtuous persons.
Since I'm the brother of that vile woman
I'm also vile – yet I'm still alive!
Pathetic it is! Let me make my submission thus:
You gave me refuge! I have been devoted
And grateful to all your benevolent deeds,
Bringing not even the slightest harm
To your family's tradition and fame!
47. **"I**n the enchanted realm after my death,
I wish to have a comely capital
Surrounded by four hundred thorpes;
A palace fair amidst arbours fine
In the lap of luxury; with a lovely houri
Serving caramel cates in winsome ways:
For the services I've so far rendered
I do deserve such sumptuous fare!"

இயல் - 15

நரிக்கண்ணன் பேச்சை நம்பிவிட்ட வேழ மன்னன்
நரிக்கண்ணனுக்கு இரங்கினான்; இந்த நாடு
உன்னுடைய முன்னோருடையது என்பதற்குப்
பட்டயம் உண்டா என்றான்.

48. அரசனுரைத் திடுகின்றான்: “அப்ப னேஉன்
அன்பினையும் பண்பினையும் அறியார் யாவர்?
ஒருகுலையில் ஒருகாயில் தீமை காணில்
உயர் காய்கள் அத்தனையும் வெறுப்ப துண்டோ?
அரசியவள் தீயவள் தான், உடன்பி றந்த
அறம்பிழையா மறவன்நீ! அழுதல் வேண்டாம்!
நரிக்கண்ணா பழநாளில் இதுஉன் பாட்டன்
நாடென்றாய்! அதற்குள்ள சான்று முண்டோ?
49. “அதுவிருந்தால் காட்டுகநீ! இந்த நாட்டின்
ஆட்சியினை உனக்கணித்து விடுவேன்” என்றான்!
“பதிவிருந்தால் ஏனுனைநான் நத்த வேண்டும்?
பாட்டனுக்குப் பாட்டனும் பறைக்கண் ணற்குக்
குதிரை திரை கொண்டநெடு முடியான் என்னும்
கொடுநாட்டு மன்னன் அளித் தான்இந் நாட்டைப்
பதினாயி ரம்பேரை வென்ற தாலே!
பரிசாகத் தந்ததன்றி வேறொன் றில்லை.
50. “அந்நாளில் மன்னவனால் கொடுக்கப் பெற்ற
அருஞ்செப்புப் பட்டயத்தைக் கதிரை வேலன்
முன்னோனாம் முத்தப்பன் மறைத்த தோடு,
மூன்றாநாள் தூங்கையிலே கொலையும் செய்தான்!
தன்னிடத்தில் படையிருந்த தாலே அன்றோ
சழக்கனவன் குடிகளிடம் தப்பி வாழ்ந்தான்?
என்னையுமிக் கதிர்நாட்டான் விட்ட தில்லை;
இங்கிரா தேஎன்றான் அங்கு வந்ததேன்.

CANTO - 15

The king is carried away by Narikkannan's narration and asks him whether he has got any documentary evidence to prove that the land belongs to his ancestors

48. The king said, "Who knows not your loyalty?
Then why should you feel depressed and guilty?
If one in the bunch of fruits is rotten
Should all others also be so taken?
Be it the queen is of vile nature –
For such a mischance, you need not shed tears!
You said your ancestors ruled this kingdom;
Could you substantiate the same?
49. "If you can produce any such evidence
There can't be any further hindrance!"
"If there's evidence, why should I seek your assistance?
For having won the gallant resistance
Netumutiyan who once got cavalry as tribute,
Gifted this land to one Paraikkannan
My great ancestor for demonstrating his valour
By overcoming ten thousand warriors!
50. "That gift was carved in a copper plate*
A precious proof of a royal reward;
It was then taken away by one Muttappan
The grand forbear of king Katiraivelan.
Muttappan killed him the third day, while asleep!
His mighty force shielded him from public rage!
He scared me! Didn't spare me too!
Hence I fled to your kingdom for refuge!

* In Tamil it is called *Seppup pattam*, has got double meaning. It indicate 'Copper' as well as 'speak out'. The second import is brought out in the terms 'clearly carved'.

51. “இந்நாட்டை நானாள் வேண்டு மென்ற
எண்ணமே எனக்கில்லை; என்றன் தந்தை
அந்நாளில் சாகுங்கால் எனை அழைத்தே
அங்கையினைத் தன்மார்பில் அழுத்தி, ‘அப்பா
உன்னைநான் ஒருநதி கேட்கின் றேன்நீ
ஒப்பிடுக, உன்னாளில் வேழ நாட்டின்
மன்னவரின் அருள்பெற்றுக் கதிர்நாட் டுக்கு
மன்னவனாய் இரு! நமது மானங் காப்பாய்.’
52. “எனக்கூறி உயிர்நீத்தான்; அதனா லன்றோ
எழில்வேழ நாட்டினில்நான் அடைந் திருக்கும்
தனிப்பெருமை, தனிமகிழ்ச்சி இவற்றை யெல்லாம்
தவிர்ப்பதற்கும் துணிகின்றேன்; ஐய னேநீ
எனைத்தமிழில் ‘படைத்தலைவா’ என்ற மைக்கும்
இன்பத்துக் கீடாக இந்த வையம்
தனைத்தரினும் ஒப்பேனே! ஒருசொல் சொல்க:
‘தாளடைந்த நரிக்கண்ணன் ஆள்க’ என்றே!
53. “வணங்குகின்றேன்,” எனக்கூறி வணங்கி நிற்க
மன்னவனும்மனமிரங்கி, “அஞ்சேல்! அஞ்சேல்!
இணங்குகின்றேன்.” “நீ ஆள்க” என உரைத்தான்
“இன்றைக்கே முடிசூட்டிக் கொள்க” என்றான்!
பிணங்குவித்தும் மைத்துனனை உடன் பிறப்பைப்
பெருவஞ்ச கத்தாலே சாகச் செய்தும்
அணியுமொரு மணிமுடிக்கே நரிக்கண் ணன்தான்
அன்பில்லாத் தன்னுளத்தால் மகிழ்ந்து நின்றான்.

51. **"N**ever have I nourished the heinous thought
Of ascending the throne! But, while in death-bed
My father fondly called me by his side,
Pressed my hand close to his breast,
And asked me to make a solemn promise
To redeem the glory of our lost heritage
And with the blessings of the king of Vezham
To rule as a king this Kadir Nadu!
52. **"S**aying this, my father breathed his last.
That is why I am prepared to renounce
The many distinctions and honours
Conferred upon me in the Vezham land.
Being addressed by you as the 'Army Chief'
Is my life's pick of prides!
It's to me more precious than the whole world.
I am at your feet! Declare me as the king!"
53. **H**e made obeisance to the king of Vezham
Who was moved and said, "Fear not! Be it so!
I accede and appoint you Kadir ruler
This day! Let the coronation take place!"
Thus, after killing countless men – his sister, the queen
And her husband Katiraivelan
Narikkannan ascended the throne of this land
And his loveless heart lusted in greed!

இயல் - 16

வீரப்பன் என்னும் திருடர் தலைவன் தோழர்களிடம்
தன் வரலாறு கூறுகிறான்.

54. **கதிர்நாடு** சார்ந்திருக்கும் தென்மலைமேல்
கருநொச்சிக் காட்டினிலோர் பாறை மீதில்
மிதியடிக்கால் மீதிலோர் காலைப் போட்டு
வீரப்பன் எனும்திருடர் தலைவர் குந்தி
எதிர்நிற்கும் தோழ்கள்பால் இதனைச் சொன்னான்:
எல்லாரும் கேட்டிருந்தார் கைகள் கட்டி!
“முதுமையினை அடைந்துவிட்டேன். வாழ்நாள் எல்லாம்
முட்டின்றிக் கழித்துவந்தேன். ஆனால் கேள்!”
55. “**ஒருபிள்ளை** கொடிவேங்கை போல்வான், கண்போல்
ஒருமனைவி! இருவரையும் பிரிந்தேன். ஆண்டும்
இருபதுஆ யின என்றன் தீயோ முக்கம்
என்மனைவி யாம் ஆத்தா வெறுத்தாள்! நீயோ
திருடுவதை விடவேண்டும்! அன்றி என்னைத்
தீண்டுவதை விட வேண்டும் என்றாள்! என்பால்
வரவேண்டாம் இவ்விடத்தில் என்றாள்! என்றன்
மகனைநான் நல்வழியில் வளர்ப்பேன் என்றாள்.
56. “**ஒருவனிடம்** ஏற்பட்ட தீயோ முக்கம்
உடன்வளர்ந்தே, பின்னதுதான் நீக்க ஒண்ணாப்
பெருநோயாய் மாறுவது மெய்யே; நானும்
பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை விட்ட தன்றி
ஒருநாளும் தீத்தொழிலை விடுன தென்றே
உள்ளத்தால் நினைத்ததுவும் இல்லை! ஐயோ
அருமையுறு பெண்டிபிள்ளை நினைவே யாக
அகன்றநாள் ஒவ்வொன்றும் துன்ப நாளே.

CANTO - 16

Virappan narrates his past to his fellow dacoits

54. In the thick of *Karunocci** forest
Of Kadir Nadu's southern ranges
Virappan, the dacoit chief, was seated
Cross-legged over a large boulder. He addressed
His close colleagues, who, with folded hands
Listened to him with abiding reverence
"With one foot on the grave, now I want
To tell what's at the bottom of my heart.
55. "My only son, the cub of a panther-
And loving wife! I've forsaken both
Two decades ago! My dubious acts she detested.
Hence severed her connections and said:
'End your plundering! Bestow love to our country!
Or else, think not of my company!
Please, desist coming ever to me!
I know how to guard and guide my son!'
56. "One caught in the grips of vices
Falls a prey to them by inches
Like a galloping consumptive disease. Thus
I forsook my wife and son, but not my sins!
Never did I forsake those habits-
Never in the depth of my heart!
The thought of my kindred haunted me.
Everyday, a day of dole without my wife!

* The woody region adjoining generally a fortress. The '*Nochi* trees' usually grow on a height or hillock, these plants by their density ensure obscurity.

57. “நானும் என் மனையாளும் வாழ்ந் திருந்த
நல்லூரை அவள் அகன்றாள்; புல்லூர் ஏகித்;
தானங்குக் கைப்பாடு பட்டாள்; சின்ன
தனிக்குடிசை ஒன்றினையும் கட்டிக் கொண்டாள்;
தேனடையும் ஈயும்போல் மகனும், தானும்,
வறுமையில் செம்மையினைக் காண்பா ராகிச்,
சீனிஎனும் கணக்காயர் இடத்தின் அன்பின்
சிறுவனையும் படிக்கவிட்டாள்; சிலநாள் செல்ல
58. “கணக்காயர் முயற்சியினால் அரண்மனைக்குள்
கால்வைத்தாள்; பணிச்சியாய் இருந்தாள்; பின்னர்த்
துணையானாள் கதிர்நாட்டின் அரசி யார்க்கே!
தூயதன் மகன்இன்னும் கணக்கா யர்பால்
இணக்கமுறக் கலைபலவும் பயில்கின் றான்.நான்
இவையனைத்தும் அறிந்துள்ளேன்; எனினும் அங்கே
அணுகினேன் இல்லை.எனை அவள்கண் டாலும்
அகம்வெறுத்துத் தலைகுனிந்து மறைந்து போவாள்.
59. “அப்பையன் வேலனுக்கு நான்தான் தந்தை
ஆத்தாதான் என்மனைவி' என்ற உண்மை
இப்பெரிய நாட்டினிலே இந்த நாளில்
யானறிவேன்; அவளறிவாள்; அறியார் மற்றோர்!
செப்பினேன் இன்றுதான் உம்மிடத்தில்!
செப்பாதீர் யாரிடத்தும்! இன்று நானோ
எப்பாடும் படவில்லை காலாள் போலே
எதிர்நின்றேன் நரிக்கண்ணன் பேழை தந்தான்.
60. “இடுகாட்டில் நரிக்கூட்டம் உலாவல் போலே
எவ்விடத்தும் அரண்மனையில் வேழ நாட்டின்
படைவீரர் உலாவினார்! எலிக் ஓடிப்
பண்டங்கள் உருட்டுதல்போல் பொருளை யெல்லாம்
தடதடென உருட்டினார். அவர வர்கள்
சலிப்பின்றிக் கவர்ந்தார்கள் கலைப்பொ ருள்கள்!
இடையிடையே நரிக்கண்ணன் செல்வான், மீள்வான்
எதையோதான் மிகக்கருத்தாய்த் தேடலானான்.

57. **"My** wife left Nallur* where we had lived-
 Moved over to another village 'Pullur'**
 There she drudged as a domestic servant
 And built for themselves a small hut.
 Like the beehive and the honey bees
 My wife and son fondly clung to each other.
 My son was then entrusted to one
 Seenī, a local village school master.
58. **"My** wife Attal, with his master's reference
 Entered the palace as a maid servant
 And became the queen's trusted lady.
 Apart from the courses of learning
 My son is now undergoing training.
 In the manly sport of wrestling and fencing;
 But never have I met her; even if I did
 She would slip away with bowed head.
59. **"I** am the father of that boy, Velan,
 And Attal my wife. This fact's known
 But to me and my wife and none else,
 Till this day, in this vast land of ours;
 But now I am unfolding my past!
 Don't divulge to anyone! Narikkannan gave
 This treasure mistaking me, as his servant!
60. **"J**ust as foxes roaming round in burial ground
 Soldiers of Vezham forces wandered
 All over the palace! And just as rats
 Meddle ransacking utensils, they rattled
 All the things they found! And stole
 All the artistic pieces laid their hands on.
 Narikkannan strolled to and fro
 As if in search of something precious!

* 'Nallur' implies a village of virtues

** 'Pullur' implies a village of vices.

இயல் - 17

வீரப்பன் அன்று நரிக்கண்ணன் தந்த பாண்டியன் பரிசு
என்னும் பேழையைத் திருடர்களிடம் காட்டினான்.

61. “ஓர் அறையில் பேழையினை அரிதிற் கண்டான்
உண்டான மகிச்சிக்கோர் அளவே யில்லை.
யாருக்கும் தெரியாமல், அதைத், தேரோட்டி
இடம்சேர்க்க எண்ணினான். அங்கு நான்தான்
நேரினிலே நின்றிருந்தேன். தன்ஆள் என்றே
நினைத்திட்டான்! ‘தேரோட்டி இடம்சேர்’ என்றான்
பாராட்டினேன் ஆவனை! எடுத்து வந்தேன்!
பாருங்கள்” எனப்பேழை தனைக்காட்டிட்டான்.
62. சிரித்திட்ட திருடர்களில் ஒருவன் சொல்வான்:
“திருடர்களைக் குறைவாகச் சொல்வார் மக்கள்;
இருக்கின்ற பேழையினைத் தேடித், தூக்கி,
எடுத்துப்போ, என்றானே, அவனை யாரும்
ஒருபேச்சும் பேசார்கள்; சும்மா நின்ற
உம்மைஅவன் திருடென்று சொன்னா னன்றோ?
பொருளாளி திருடர்களை விளைவிக் கின்றான்
பொதுவுடமை யோன்திருட்டைக் களைவிக் கின்றான்”.
63. என்றுரைத்தான்! மற்றொருவன் இயம்பு கின்றான்:
“என்னெண்ணம் அதுவல்ல. வேண்டு மென்றே
பொன்னையோ காசினையோ நாமெ டுத்துப்
போம்படிசெய் கின்றார்கள். அதன்பின் நம்மை
வன்சிறையில் அடைப்பார்கள். திருட ரென்று
மக்களிடம் சொல்வார்கள். இவைஏன் என்றால்
மன்னர்பழம் புலவர், வணி கர்கட் கெல்லாம்
வரும்பெயரை நமக்காக்கும் முயற்சி” என்றான்.